

- řízení propagandy marxisticko-leninského učení, vnitřní a zahraniční politiky KSČ, poskytování metodické pomoci při provádění politické výuky,
- realizace opatření, směřujících k soustavnému zvyšování ideologické úrovně příslušníků správy SNV, náčelníků útvarů SNV a jejich zástupců, rozvíjení a upevňování vedoucí úlohy strany v podmínkách jejich činnosti,
- podílení se na výběru kádrů pro politickovýchovný aparát SNV,
- pravidelné informace o své činnosti, zaslání oddělení ÚV KSČ, týkající se též situace v politickovýchovné práci a morálně politického stavu příslušníků SNV.

Příloha č. 5

*Rozkaz ministra spravedlnosti (RMS) č. 22/1973, příloha:
Směrnice pro činnost politickovýchovného aparátu
Sboru nápravné výchovy*

Náplň činnosti zástupce náčelníka útvaru SNV pro politickovýchovnou práci je charakterizována v čl. 12 citované Směrnice: jmenovaný funkcionář zejména uskutečňoval obsah své činnosti podle pokynů svého náčelníka útvaru SNV, obsahových a metodických směrnic náčelníka odboru pro politickovýchovnou práci správy SNV (tj. tím samým zástupcem náčelníka správy SNV pro politickovýchovnou práci), jakož i v součinnosti s ČUV KSČ, ZO KSČ i příslušným stranickým orgánem. Povinností tohoto zástupce náčelníka útvaru bylo též vychovávat příslušný útvar SNV k naprosté oddanosti KSČ, vlasti a lidu, k proletářskému internacionalismu, nesmiřitelnosti k buržoazní ideologii. Soustavně měl zabezpečovat propagaci vnitřní a zahraniční politiky KSČ, úspěchů socialistické výstavby v ČSSR, bratrských socialistických zemí, zejména SSSR. Dále se podílel na hodnocení příslušníků útvaru SNV v souvislosti s jejich povýšováním, vyznamenáním, odměňováním, zařazováním do služebních funkcí, jakož i na realizaci dalších kádrových opatření. V souladu s úkoly územních stranických orgánů poskytoval praktickou pomoc ČUV KSČ, ZO KSČ při rozvíjení stranickopolitické práce. Směrnice též předpokládala, že ovlivňuje politickovýchovné působení na odsouzené a informuje odbor pro politickovýchovnou práci správy SNV, jakož i příslušný územní orgán KSČ o situaci v politickovýchovné práci, o prováděných opatřeních a o morálně politickém stavu příslušníků útvaru SNV.

Č. 17 K otázce, kterým právním řádem se řídí věcná práva k nemovitostem a právní poměry dědické podle zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním

Pokud je nepochybné, že nemovitý majetek, který je předmětem restitučního řízení, se vždy nalézá a nalézá na území tehdejší ČSSR, nyní České republiky, je potřebné za této situace vzít v úvahu ustanovení mezinárodního práva soukromého. V daném případě tedy volit postup z hlediska zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, když mezinárodní smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, podle níž by se v daném případě mohlo postupovat, neexistuje. Takto tedy ve smyslu § 17 citovaného zákona se řídí dědické poměry právním řádem státu, jehož byl zůstavitel příslušníkem v době smrti. I podle § 5 téhož zákona věcná práva k nemovitostem se řídí (není-li zvláštním předpisem stanoveno jinak) právem místa, kde se věc nalézá (*lex rei sitae*).

Nález

Ústavního soudu České republiky (III. senátu) ze dne 29. února 1996 sp. zn. III. ÚS 207/95 ve věci ústavní stížnosti A. L. proti rozsudku Městského soudu v Praze z 11. 4. 1995 sp. zn. 16 Co 78/95 o uzavření dohody o vydání věci.

I. Výrok

Ústavní stížnost se zamítá.

II. Odůvodnění

Včas podanou ústavní stížností se navrhovatelka domáhala toho, aby Ústavní soud svým rozhodnutím zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 1995 sp. zn. 16 Co 78/95, kterým byl potvrzen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 18. 10. 1994 sp. zn. 7 C 253/92.

Z ústního jednání i z připojeného spisu Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 7 C 253/92 Ústavní soud zjistil, že navrhovatelka podala dne 30. 3. 1992 žalobu na uložení povinnosti uzavřít dohodu o vydání věci podle § 5 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích s tím, že je oprávněnou osobou podle § 3 odst. 2 písm. e) citovaného zákona, když žalovaným byl B. p. Praha 1.